

Niet meer onder het juk van een baas, maar eigen baas!

Uit Zin

'Waar begin je nog aan?' is het commentaar dat veel 50plussers krijgen als ze kiezen voor het zelfstandig ondernemersschap. Een nieuwe ontwikkeling in een loopbaan die eigenlijk dus nog lang niet ten einde hoeft te zijn al op z'n eind loopt. Drie ondernemers vertellen waarom zij die uitdaging aangingen.

Willem Peeters (61) is 38 jaar getrouwd met Heleen (62). Ze hebben twee zonen (34, 30). Willem werkte vanaf 1969 tot 2003 in verschillende functies bij het CBS. Sinds eind 2004 is hij eigen ondernemer en heeft hij het bureau 50+Carrière opgezet met zakenpartner Fried Le Poole. Ze begeleiden o.a. 50-plussers naar het zelfstandig ondernemersschap.

Willem: "Het zou wel vreemd zijn als ik niet voor mezelf zou zijn begonnen toen ik met pensioen ging. Jarenlang heb ik namelijk 50plussers begeleid naar het zelfstandig ondernemersschap. Het was voor mij een logische stap. Als dienstweigeraar heb ik mijn burgerplicht vervuld bij het CBS. Het beviel me er goed en ik ben gebleven. De eerste tien jaar hield ik me bezig met statistieken. In die tijd zat ik in de ondernemingsraad. Dat werk slokte me op en tien jaar lang behartigde ik de belangen van de leden en bemiddelde ik bij conflicten tussen werknemers en de werkgever. Daarna werd ik hoofd van het mobiliteitscentrum. Ik zorgde voor de roulatie van werknemers om zo de mobiliteit te vergroten. Want vele werknemers waren vergroeid met hun specialisme en ik motiveerde ze om iets anders te gaan doen. Het mobiliteitscentrum bood hen nieuwe kansen. Oudere werknemers gingen nadenken over hun toekomst en durfden zich door onze begeleiding te laten leiden door hun passie. Het was zo mooi om te zien dat mensen die vastgeroest zaten in hun werk het heft in eigen handen namen en ervoor kozen om bijvoorbeeld zelfstandig ondernemer te worden. Het viel me op dat mensen dan meestal kozen voor een vak dat niet in het verlengde van hun functie lag. Ze volgden hun hart en begonnen een wijnhandel of een hotel. Mijn drijfveer was om mensen te helpen en problemen op te lossen. Het was soms best lastig, maar het gaf me voldoening.

In 1997 verhuisden mijn vrouw en ik van Limburg naar Amsterdam. Daardoor ben ik van baan veranderd. Op de afdeling personeelszaken was ik verantwoordelijk voor het ouderenbeleid. Op mijn 59ste in 2003 ben ik met pensioen gegaan. Een paar jaar daarvoor had ik al besloten om economisch actief te blijven. Ik maakte websites voor bedrijven en particulieren en ik werkte voor de zelfopgerichte Stichting Wise, die ouderen adviseert op het gebied van werk. Ik verveelde me geen moment. Het contact met mijn huidige compagnon is op een bijzondere manier tot stand gekomen. Hij tikte op Google in: 'ondernemende senioren' en kwam toen bij mij terecht. Na een aantal gesprekken besloten we samen het bedrijf 50+Carrière op te richten. Wij bieden bedrijven aan om 50plussers te begeleiden naar meer motivatie in hun werk of juist beter passend werk voor hen te vinden, binnen of buiten het bedrijf. Het gedrag van mensen vind ik fascinerend. Want waarom is een werknemer die op het werk niet vooruit te branden is, wel actief in zijn vrije tijd? Dan is hij lid van de voetbalvereniging, helpt op school en organiseert de carnavalsoptocht. Ik vraag dan: 'Mag je werkgever ook wat van die energie?' 'Ik werk toch, en hier heb ik toch niet zoveel interessants te doen' is dan het antwoord. Daar ligt een taak voor de werkgever; hij moet ze prikkelen. En voor ons is het een mooie uitdaging om die werknemers te motiveren.

Als eigen baas deel ik mijn eigen tijd in en dat zie ik als een groot voordeel. En het is een welkome aanvulling op mijn pensioen. Ik doe het zolang ik het leuk vind. Natuurlijk kun je ook vrijwilligerswerk gaan doen of echt stoppen met werken, maar de maatschappij staat te springen om ouderen die langer economisch